

دوتا ۳۸۳	عهد جدید / ۳۹
	مکاشفه ۷-۴
T = معلم ۱ (تدریس توسط معلم ۱)	

(T) به برنامه " دوره شاگردسازی از رادیو " خوش آمدید. امروز مکاشفه فصل ۷-۴ را معرفی می‌کنیم. بخش دوم کتاب مکاشفه شامل فصول ۷-۴ است.

مکاشفه فصول ۴ و ۵ تعلیم می‌دهند که "خدا از طریق عیسی مسیح در جهت مصلحت کلیساهای مسیحی در تمام دنیا حکومت می‌کند".

روح خدا سبب شد یوحنا رویایی ببیند (۴: ۲). بودن در روح حالتی است که در آن یوحنا دیگر نه با چشمان جسمانی‌اش می‌بیند و نه با گوشه‌های جسمانی‌اش می‌شنود، بلکه جان او از چیزهای فیزیکی اطراف جدا و بر واقعیتی روحانی که خدا مایل است او ببیند و بشنود، متمرکز می‌شود. اشیاء گوناگونی که یوحنا می‌بیند، در فرم فیزیکی یا مادی وجود ندارند، با وجود این، واقعیات و حقایق روحانی را بیان می‌کنند.

آنچه می‌بیند خیمه یا معبد آسمانی است، با تخت درون معبد، که همگی با نمادهای کتاب مقدسی توصیف شده‌اند (۴: ۱؛ اشعیاء ۶: ۱؛ و حزقیال ۴۳: ۷-۱). برای مثال او تختی فیزیکی به معنای لغوی آن، را نمی‌بیند، بلکه این واقعیت را مشاهده می‌کند که خدا وجود دارد و بر هر آنچه در جهان و بر روی زمین است حکومت می‌کند.

اول. "خداوند نشسته بر تخت سلطنت خود". خداوند با جلال و اقتداری غیر قابل وصف بر روی تخت جلوس می‌کند. «تخت خدا» نماد سلطنت و داوری حاکمانه (اول پادشاهان ۲۲: ۱۹؛ ایوب ۱: ۶؛ اشعیاء ۲۴: ۲۳؛ دانیال ۷: ۹-۱۰) بر همه مردم و همه اشیاء از ابتدا تا انتهای تاریخ است. هیچ چیز خارج از نقشه ابدی یا بدون اجازه حاکمانه او رخ نمی‌دهد. او نقشه خود را تکمیل می‌کند و هیچکس قادر نیست اهداف او را باطل سازد (اشعیاء ۱۴: ۲۴ و ۲۷).

یوحنا خدا را توصیف نمی‌کند، زیرا انسان قادر به توصیف خدا نیست (حزقیال ۲۰: ۲؛ ایوب ۱۱: ۷-۸). یوحنا تنها درخشش خدا را می‌بیند و او را به صورت سنگهای گرانبهای تابان و رنگین‌کمان وصف می‌کند (۴: ۳). سنگ اول «الماس» سفید است که سمبل ذات پر جلال و قدوس خدا است. سنگ دوم سرخ است و سمبل عدالت خدا در داوری او می‌باشد. رنگین‌کمان نماد امین بودن خدا در نجات کسانی است که ایمان آورند (پیدایش ۹: ۱۲-۱۷).

«برق آذرخش و صدای غرش رعد» (۴: ۵) نمادهایی هستند که عظمت حیرت‌انگیز، قدرت و اقتدار خدا به هنگام مکشوف کردن نکته‌ای در مورد خودش را بیان می‌کنند (خروج ۱۶: ۱۶؛ ایوب ۳۷-۲: ۱۳؛ مکاشفه ۸: ۵؛ ۱۱: ۱۹؛ ۱۶: ۱۸).

«دریایی از بلور درخشان» (۴: ۶) به ظرفی برای شستن دستها و پاها در خروج ۳۰: ۱۷-۲۱ اشاره دارد، اما در اینجا بطور سمبولیک، پُر است از خون برای شستن و سفید کردن لباس مسیحیان (۷: ۱۴). یا اشاره دارد به دریای سرخ در خروج ۱۵: ۱-۲ که در آن دشمنان خدا نابود شدند، لیکن در اینجا سمبلی است از داوریهای خدا که همیشه عادلانه و به شفافیت بلور هستند (۱۵: ۱-۴).

دوم. "عیسی مسیح به صورت بره" (۵: ۷-۹ و ۱۰-۹). یوحنا «بره‌ای می‌بیند که گویی ذبح شده است». این نمادی است که نشان می‌دهد خداوند عیسی مسیح بر روی صلیب ذبح شد و بعد از آن از مردگان برخاست. از طریق مرگ خود بر صلیب، انسانهایی را از هر قبیله، زبان، قوم و ملیتی برای خدا باز خرید کرد (۵: ۹).

بره به عنوان «شیر قبیله بهودا» (پیدایش ۴۹: ۹-۱۰) و «ریشه داود» (اشعیاء ۱۱: ۱ و ۱۰) توصیف می‌شود تا برای خوانندگان کتاب مکاشفه کاملاً روشن شود که این مکاشفه عیسی مسیح به عنوان تحقق نبوت‌های عهد عتیق است.

بره در مرکز تخت «ایستاده» بود. سپس آمده و طومار را از دست راست کسی که بر روی تخت نشسته بود گرفت و حالا در کنار خدای پدر بر تخت جلوس کرده است (۲۲: ۱). پس این رویا بروشنی بر تخت نشستن عیسی مسیح را توصیف می‌کند. خدا نه تنها خود را از طریق عیسی مسیح مکشوف کرد، بلکه از طریق عیسی مسیح بر جهان حکومت نیز می‌کند.

«هفت شاخ» بره معرف قدرت و اقتدار عیسی مسیح هستند (اول سموئیل ۲: ۱۰).

"هفت چشم که هفت روح خدا هستند که او به تمام زمین فرستاد" و مُعرف این واقعیت می‌باشند که مسیح از روح‌القدس پر است (یوحنا ۳: ۳۴) و روح او هر چیزی را که رخ دهد می‌بیند و در تمام ممالک جهان فعال است (یوحنا ۱۶: ۸-۱۰).

تنها مسیح شایسته آن است که «طومار با هفت مهر» را بگشاید. طومار سمبلی است که مُعرف نقشه یا طرح خدا برای کل جهان در سرتاسر تاریخ، و هدف او برای همه مخلوقات در همه دورانها تا ابد، است.

طومار «با هفت مهر» مهر و موم شده است. اینها نمادهایی هستند که نشان می‌دهد در زمان این رویا، نقشه یا هدف نوشته شده خدا بر روی طومار هنوز مکشوف و اجرا نشده بود. پس این رویا به بر تخت نشستن مسیح درست بعد از قیام و صعودش به آسمان اشاره می‌کند.

«شکستن و باز شدن مُهرها» سمبل مکاشفه و اجرای نقشه یا هدف خداست. هرگاه مسیح مُهری را می‌گشاید، اصلی مهم در تاریخ بشر بر روی زمین از آمدن اولیه تا بازگشت مسیح شروع به کار می‌کند. خداوند همه امور، مردم، حکومت‌های جهان و همه رویدادها را به دست مسیح سپرد و او همه اینها را در جهت تحقق هدف خدا هدایت خواهد کرد (یوحنا ۳: ۳۵؛ ۲۲: ۵) خدا از طریق مسیح همه مردم و وقایع را در تاریخ جهان در کنترل دارد. مسیح نقشه خدا را تا تحقق کامل آن اجرا خواهد کرد و گروه بیشماری از مردم از همه اقوام جهان در مقابل تخت سلطنت خدا خواهند ایستاد (۷: ۹).

سوم. روح‌القدس در روح هفتگانه (۴: ۵؛ ۵: ۶).

یوحنا درست در مقابل تخت "هفت چراغ تابناک" می‌بیند (خروج ۳۷: ۱۷-۲۳). آنها معرف روح هفتگانه خدا یا کاملیت الهی روح‌القدس هستند. روح خدا پُر است از قدرت تقدیس‌کننده برای مسیحیان و آتش مجازات برای مردمان بی‌خدا و شرور (متی ۳: ۱۲؛ ۱۳: ۳۰).

چهارم. "چهار مخلوق زنده" (۴: ۶-۱۱). چهار مخلوق زنده حلقه درونی دور تخت خدا (حزقیال ۱ و ۱۰) را تشکیل می‌دهند و نمایندگان آسمانی کل آفرینش خدا هستند. چون از سایر فرشتگان متمایز شده‌اند (۵: ۱۱؛ ۷: ۱۱)، پس دسته خاصی از فرشتگان به نام کروبیان می‌باشند (حزقیال ۱۰: ۲۰)، که نمایانگر حکومت خدا بر خلقت خدا در عالم هستند. وظیفه آنها محافظت از چیزهای مقدس خدا (پیدایش ۳: ۲۴؛ خروج ۲۵: ۲۵) و افزودن بر جلال خدا در سلطنت او و بویژه کار خلقت جهان توسط اوست.

مخلوقات زنده از چشم پوشیده شده‌اند، که معرف آن است که شاهد تمام وقایع عالم هستند. در وصفشان گفته شده که دارای نجابت شیر، قدرت گاونر، ذکاوت انسان و سرعت عقاب هستند. اینها ویژگیهای کروبیان هستند، نه خصوصیات خدا (مزمور ۱۰۳: ۱۰-۲۰؛ عبرانیان ۱: ۱۴؛ دانیال ۹: ۲۱؛ لوقا ۱۲: ۸؛ ۱۵: ۱۰). آنها در حضور بلافصل خدا ساکن هستند و بنابراین متوجه همه ویژگی‌های خدا از قبیل قدوسیت، قدرت و حکمت او می‌باشند. آنان بهتر از انسانهای ساکن در این جهان گناه‌آلود می‌بینند که تاریخ جهان عینیت یافتن اراده حاکم خداست. از این رو، پیوسته خدا را ستایش می‌کنند (۴: ۶-۹؛ اشعیا ۶: ۳).

پنجم. "۲۴ پیر که بر روی تختهای خود نشسته‌اند" (۴: ۴ و ۹-۱۱). ۲۴ پیر حلقه دوم اطراف تخت خدا سمبل نمایندگان آسمانی قوم نجات یافته خدا بر روی زمین هستند. عدد ۲۴ به ۲۴ دسته کاهنان و لاویان در عهد عتیق اشاره دارد. آنها نماینده قوم خدا بر روی زمین بودند و هر روز خدا را خدمت می‌کردند (اول قرن‌تین ۲۴-۲۵). و این عدد همچنین برمی‌گردد به ۱۲ قبیله اسراییل، که نمایندگان قوم خدا در عهد عتیق، و ۱۲ رسول کلیسا، که نمایندگان قوم خدا در عهد جدید بودند (۲۱: ۱۲-۱۴). «پیران» همیشه نمایندگان قوم خدا در عهد عتیق (اعداد ۱۱: ۱۶-۱۷) و عهد جدید (اعمال ۲۰: ۱۷ و ۲۸) می‌باشند. بنابراین ۲۴ پیر نماینده هستند. از آنجایی که در مکاشفه ۷: ۹-۱۱ این پیران از انبوه عظیم ایمانداران متمایز می‌شوند، پس آنها دسته آسمانی از فرشتگان هستند که نمایانگر حاکمیت خدا بر قوش روی زمین می‌باشند. کار آنها تجلیل از خدا به خاطر حاکمیتش و بویژه به خاطر کار نجاتی است که برای انسانها بر روی زمین فراهم کرده است. توصیف آنها به واقعیت قوم نجات یافته خدا اشاره دارد. "جامه سفید" سمبلی است از قدوسیت قوم خدا و "تاج طلا" نماد پیروزی قوم خداست (۴: ۴). "چنگها" سمبل شادی و پرستشی که در سرود قوم خدا وجود دارد و "جامهای زرین آکنده از بخور" نماد دعا‌های قوم نجات یافته خداست (۵: ۸؛ ۸: ۳-۵).

ششم. "فرشتگان در آسمان". سایر فرشتگان رویهمرفته حلقه سوم اطراف تخت خدا را تشکیل می‌دهند. آنها خدای پدر، خدای پسر و روح‌القدس را با سرود به صدای بلند پرستش می‌کنند (۴: ۱۰؛ ۵: ۸). می‌خوانند، «شایسته است خداوند خدای ما» و «آن بره ذبح شده سزاوار قدرت و ثروت و حکمت و توانایی است، و سزاوار حرمت و جلال و ستایش» (۴: ۱۱؛ ۵: ۱۱؛ ۷: ۱۱).

هفتم. "سایر مخلوقات جهان" (۵: ۱۳). تمامی مخلوقات دیگر جهان حلقه چهارم اطراف تخت خدا را تشکیل می‌دهند. پس، رویای مکاشفه ۴-۵ مربوط به قرار گرفتن تخت خدا در مرکز کل هستی و حکومت خدا بر کل جهان از طریق عیسی مسیح به عنوان واسطه، از طریق روح‌القدس به عنوان تقدیس‌کننده و از طریق همه فرشتگان به عنوان خادمین خدا به نمایندگی از سوی قوم خدا است (عبرانیان ۱: ۱۴). کتاب مکاشفه تصویر درستی از هستی و تنها فلسفه تاریخ جهان را ارائه می‌دهد، بدین معنا که هر چیزی که وجود دارد تحت کنترل خدای کتاب مقدس قرار دارد.

"مکاشفه فصل ۶" تعلیم می‌دهد که "مسیح هفت مَهر جفا و امتحانات را تحت کنترل کامل خود دارد"

مکاشفه فصل ۶ در واقع باز شدن مَهرها را به تصویر می‌کشد. وقتی هفت مَهر باز شوند، اهداف ابدی خدا در سراسر جهان تحقق می‌یابند. «طومار با هفت مَهر» نماد فرامین اصلی خدا در رابطه با نجات و داوری است. آنها شامل روند پیروزی مسیح و انجیل او، اذیت و آزار توسط دنیا، آزمایشاتی که همه مردم تجربه می‌کنند و داوری بر افراد توبه‌ناپذیر هستند. چهار مهر اول ابزارهایی هستند که بوسیله آنها در کل دوران بین آمدن اولیه و بازگشت مسیح، خدا انجیل را به قلب مردم دنیا می‌آورد.

"مَهر اول": "فرد سوار بر اسب سفید" (۶: ۱-۲) نمادی است از مسیح ظفرمند که بیرون می‌رود تا بوسیله کلام خود انجیل، روح، شهادت و دعای مسیحیان، فرشتگان آسمان و شیپور داوری و جامهای غضب پیروز شود.

"مَهر دوم": "فرد سوار بر اسب سرخ" (۶: ۳-۴) نمادی از آزار و اذیت مذهبی مسیحیان بوسیله دنیا است. هرگاه مسیح ظاهر می‌شود تا با انجیل پیروز شود، مسیحیان قتل‌عام می‌گردند.

"مَهر سوم": "فرد سوار بر اسب سیاه" (۶: ۵-۶) سمبلی است از سختی موقت برای مسیحیان که از تعدی وی‌عدالتی دنیا ناشی می‌شود.

"مَهر چهارم": "فرد سوار بر اسب پریده‌رنگ" (۶: ۷-۸) نمادی است از مرگ ناشی از، جنگ، قحطی، بلا و حیوانات وحشی. مَهرهای دوم و سوم سمبل آزار مستقیم مسیحیان بوسیله جهان است در حالیکه مَهر چهارم نماد تمام رنجهایی است که مسیحیان در کنار سایر جهان متحمل می‌شوند، تنها به این دلیل که آنها نیز در دنیای فانی به سر می‌برند (اول یوحنا ۲: ۱۷). مَهرهای دوم، سوم و چهارم بروشنی ابزارهایی هستند در دست مسیح برای تقدیس کلیسا و توسعه ملکوتش، زیرا در واقع این خداست که به سوارکاران شمشیر و اقتدار لازم برای انجام وظایفشان در تاریخ این جهان را می‌دهد.

"مَهر پنجم" (۶: ۹-۱۱) نمادی است که جانهای شهیدانی را به تصویر می‌کشد که به خاطر کلام خدا و شهادتشان بوسیله فرد سوار بر اسب سرخ کشته شدند. هنگامی که ایمانداران می‌میرند، جانهایشان فوراً به حضور خدا منتقل می‌شوند (۲۰: ۴-۶؛

لوقا ۲۰: ۳۷-۳۸؛ یوحنا ۱۱: ۲۵-۲۶؛ دوم قرنیتیان ۵: ۱-۱۰؛ اول تسالونیکیان ۵: ۱۰؛ دوم تیموتائوس ۴: ۱۸). به آنها گفته می‌شود که روز داوری نهایی تنها هنگامی فرا می‌رسد که تعداد شهیدان مسیحی به حد نصاب برسد.

"مهر ششم" (۶: ۱۲-۱۷) یک نماد است و روز داوری نهایی را معرفی می‌کند. ترس و وحشت، هیبت و رعب آن روز با نماد دوگانه جهان در حال سقوط و مردم وحشت‌زده به تصویر کشیده می‌شود.

"مهر هفتم" سکوت (۸: ۱-۲) نمادی است از قانون عادلانه خدا در دوران قبل از روز داوری نهایی. در سرتاسر کتاب مقدس پیش از طوفان عدالت خدا، سکوت برقرار می‌شود (اشعیاء ۴۱: ۲-۱؛ صفتیاء ۱: ۷ و زکریا ۲: ۱۳). این سکوت ناشی از رعب به هنگامی است که مردم عظمت، قدوسیت و عدالت خدا در داوریش را از دیدگاه او می‌بینند (مزمور ۷۳: ۱۶-۲۰). خدا هر گونه بی‌عدالتی انجام شده در طول تاریخ را مجازات خواهد کرد. اگر مهر اول نجات خدا از طریق عیسی مسیح رد شود، مهر هفتم داوری عادلانه خدا بطور اجتناب‌ناپذیری به دنبال آن خواهد آمد. در سرتاسر تاریخ این جهان، خداوند بوسیله "هفت شیپور عدالت" همه افراد شرور، کسانی که انجیل را رد کردند و همه آنهایی را که قومش را تحت جفا قرار دادند، مجازات خواهد کرد. و در انتهای تاریخ این جهان خدا آنها را بوسیله "هفت جام خشم نهایی خود" داوری خواهد کرد. مکاشفه و اجرای داوریهای خدا در سرتاسر تاریخ این جهان آنقدر وحشتناک هستند که در آسمان همه سکوت می‌کنند.

مهر ششم و مهر هفتم در مکاشفه جدا می‌شوند، زیرا خدا قبل از اجرای داوریش بر جهان همه مسیحیان راستین را با «مهر کردن» آنها محافظت می‌کند. مهر اول تاکید دارد بر اینکه عیسی مسیح و پیام او از طریق نجات همه کسانی که به او ایمان آورند پیروز می‌شوند. لیکن مهر هفتم تاکید می‌کند که عیسی مسیح سایر افراد را با داوری که کاملاً عادلانه است قضاوت خواهد کرد و آنها به سزای اعمالشان خواهند رسید.

"مکاشفه فصل ۷: ۱-۸" تعلیم می‌دهد که مبارزین کلیسا قبل از بازگشت محافظت می‌شوند.

پیش از آنکه هفت شیپور عدالت خدا به صدا در آیند و قبل از آنکه چهار باد ویرانگر شروع به وزیدن کنند، مسیح در مورد چگونگی حفاظت مبارزین مسیحی روی زمین در خلال این داوریه‌ها، رویایی به یوحنا نشان می‌دهد (یوحنا ۱۰: ۲۷-۲۹). تصویر عبارت است از چهار فرشته نیکو که چهار باد زمین را متوقف می‌کنند تا پیشانی ۱۴۴۰۰۰ نفر از همه قبایل اسرائیل مهر شود. معنی این تصویر این است که مبارزین کلیسا در زمانی که هنوز بین آمدن اولیه و ثانویه مسیح بر روی زمین هستند، محافظت می‌شوند. پیش از آنکه بادهای مصیبتبار شروع به وزیدن کنند، خدا همه ۱۴۴۰۰۰ خادم را مهر می‌کند. این «مهر کردن» سمبلی است از مالکیت و حفاظت و شامل نوشته شدن نام خدا بر پیشانی آنهاست (۱۴: ۱؛ ۲۲: ۴). عدد ۱۴۴۰۰۰ نماد است و معرف تمامی مبارزین کلیسا است، یعنی همه قوم خدا که قبل از بازگشت مسیح بر روی زمین زندگی می‌کنند. عدد سه یک نماد است و نشانگر خدای با سه شخصیت می‌باشد. عدد چهار سمبل است و نمایانگر زمین و چهار جهت بادهای آن است. پس ۳ ضربدر ۴ معرف کار نجات خدای تثلیث در همه جای جهان است. عدد ۱۲ سمبل است و نشانگر ۱۲ قبیله اسرائیل در دوره عهد عتیق یا ۱۲ رسول دوره عهد جدید می‌باشد (۲۱: ۱۲-۱۴). پس، ۱۲ ضربدر ۱۲ معرف تمام قوم نجات یافته خدا در دو دوره عهد جدید و قدیم است. عدد ۱۰ یک نماد و نمایانگر عدد کاملیت می‌باشد. بنابراین، ۱۰ ضربدر ۱۰ نمایانگر عدد کامل مطلق است. از این رو، عدد ۱۴۴۰۰۰ نماد است و بیانگر تعداد کامل مطلق قوم نجات یافته خدا از زمان خلقت تا آفرینش مجدد زمین است. این تنها در بر گیرنده یهودیان یا بخش کوچکی از مسیحیان نیست. واژه «اسرائیل» تنها به قوم فیزیکی اسرائیل اشاره ندارد. درست همانند عدد ۱۴۴۰۰۰، عبارت «همه اقوام اسرائیل» نیز باید یک نماد قلمداد شود، زیرا اقوام افرایم و دان ظاهراً حذف می‌شوند، یوسف شمرده می‌شود اما فقط بعد از پسرش منسی، و یهودا قبل از بزرگترین پسر رؤبیین ذکر می‌شود. بعلاوه، قوم خدا در عهد عتیق با نامهای عهد جدید خوانده می‌شوند: "کلیسا در داوران ۲۰: ۲ و قوم خدا در عهد جدید با نامهای عهد عتیق خوانده می‌شوند: "دوازده قبیله در میان ملل پراکنده شدند" (یعقوب ۱: ۱)، "غریبه‌های پراکنده" (اول پطرس ۱: ۱)، "ملکوتی از کاهنان" (خروج ۱۹: ۵-۶؛ اول پطرس ۲: ۹) یا "اسرائیل خدا" (غلاطیان ۶: ۱۶). قوم عهد جدید و عهد عتیق خدا با هم "یک گله شبان" را تشکیل می‌دهند، عیسی مسیح (یوحنا ۱۰: ۱۶)، "انسان جدید" را از دو قوم خلق کرد: ایمانداران یهودی و غیریهودی (غلاطیان ۳: ۶-۹؛ افسسیان ۲: ۱۵)، "هم میراثان اسرائیل"، "اعضاء مشترک یک بدن"، بدن یگانه مسیح که در وعده عیسی مسیح با هم شریک هستند (افسسیان ۳: ۶؛ دوم قرنیتیان ۱: ۲۰). با اینکه توصیف در اینجا از عبارات عهد عتیق بهره می‌گیرد، لیکن "همه قبایل اسرائیل" نماد بوده و معرف همه قوم خدا در کل تاریخ جهان است. بر اساس مکاشفه ۱۴: ۱-۵، آنها همگی ایمانداران به عیسی مسیح هستند، زیرا همگی با مرگ مسیح باز خرید شدند، نام مسیح را بر پیشانی خود دارند و هر جا عیسی مسیح برود به دنبالش خواهند رفت.

"مکاشفه فصل ۷: ۹-۱۱" درباره "جلال کلیسای پیروز پس از بازگشت مسیح" تعلیم می‌دهد.

پیش از آنکه ۷ شیپور داوری خدا به صدا در آیند و چهار باد ویرانگر شروع به وزیدن کنند، مسیح رویای دیگری به یوحنا نشان داد. این رویا درباره مقصد نهایی تمام قوم خداست، یعنی جلال کلیسای پیروز بر روی زمین جدید پس از بازگشت مسیح (فصول ۲۱-۲۲).

"تعداد بیشمار" مردم شامل قوم خدا از هر ملیتی از جمله ملت اسرائیل است. آنها تعداد بیشمار نسل روحانی ابراهیم هستند (پیدایش ۱۵: ۵). آنان حاصل موعظه انجیل فیض و سلطنت خدا در سرتاسر تاریخ جهان می‌باشند (غلاطیان ۳: ۶-۹؛ متی ۲۴: ۱۴). آنها دارای شرایط ۱۴۴۰۰۰ نفر نهایی در مکاشفه ۱۴: ۱-۷ هستند. پس "تعداد همقطاران و برادران آنها" کاملاً تکمیل بود (۶: ۱۱).

آنها "در اطراف تخت خداوند می‌ایستند"، که معنای آن، رفاقت با خداوند، خدمت خداوند و سهیم شدن در تمامی جلال خداوند است. "جامه‌های سفیدی" که به تن دارند، سمبل عادل بودن و قدوسیت و نیز جشن و سرور آنهاست. "شاخه‌های نخلی" که در دست دارند نماد نجات هستند. "آنها از عذاب سخت گذشته‌اند"، که در این زمینه به عذاب بزرگ نهایی شرح داده شده در متی

۲۴ و اول تیموتائوس ۳: ۱ که درست قبل از بازگشت مسیح رخ می‌دهد، اشاره ندارد. مبارزین کلیسا در قسمت قبلی جنگجویانی هستند که در طول تاریخ از عذاب بزرگ آزمایشات و جفاها می‌گذرند. این همان رنجهای کلیسا در مُهرهای جفاهاست که در مکاشفه ۶ توصیف می‌شود. با این وجود، اعضاء کلیسا تا ابد مبارزین کلیسا باقی نمی‌مانند، زیرا خدا آنها را از عذاب بزرگی که بر روی زمین تحمل می‌کنند بیرون می‌آورد و وارد آسمان و در نهایت زمین جدیدی می‌کند، که در آن کلیسای پیروز خواهند شد. در آنجا بر روی زمین جدید روز و شب خدا را در معبدش، که نمادی است از حضور مستقیم خدا، خدمت می‌کنند. "خدا خیمه خود را بر سر آنان خواهد گستراند"، یعنی، مانند فرزندان خود با آنان رفتار خواهد کرد. آنها از هر رنجی رهایی یافته‌اند. و نجات یافته‌اند تا از "چشمه‌های آب ابدی" لذت برند، که نمادی هستند از کمال حیات ابدی. خداوند هر اشکی را از چشمان آنان پاک خواهد کرد، یعنی تنها شادی کامل و حیات ابدی را تجربه میکنند.

تکلیف برای روز بعد

- اول. مکاشفه ۸-۱۱ را بخوانید. فردا مکاشفه فصلهای ۸ الی ۱۱ را مطالعه می‌کنیم.
- دوم. کتابهای دستور عمل "بروید و ملکوت خدا را موعظه کنید" را ملاحظه کرده و به آدرس اینترنتی www.dota.net مراجعه کنید. این آدرس را به حروف تکرار میکنم
- سوم. هر شنبه تا چهارشنبه به برنامه " دوره شاگردسازی از رادیو " گوش دهید .